

Editor:
SC „Double P Media” SRL
- 20 Septembrie 2019 -

Supliment cultural

Fața nevăzută a festivalului. Voluntarii

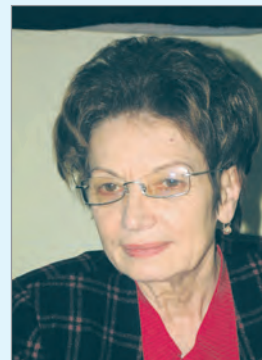

» Pagina 4

INTERVIURI

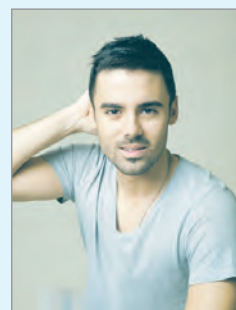
Veronica Dobrin, fost manager al Teatrului „Maria Filotti”:

„BRĂILA își poate recăpăta strălucirea culturală nu numai prin teatru ci printr-o strategie culturală pe termen lung“

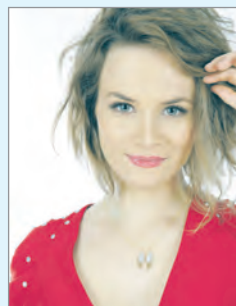
Răzvan Bănică:

„Familia este locul în care înveți să fii și să devii“

Diana Cavalioti:

„Familia este ceea ce fiecare dintre noi hotărăște să îi fie casă, acolo unde își odihnește sufletul și mintea“ » Pagina 4

Program spectacole 20, 21, 22 septembrie

Vineri, 20 septembrie

Ora 18,00 Sala Mare - Teatrul Maria Filotti Brăila
TRIBURI - Codul bunelor **BARIERE** de Nina Raine, regia Vlad Cristache
TEATRUL NOTTARA BUCUREȘTI - 2h 15 min.
Limita de vârstă: 16 ani

Ora 21,30 Sala Bujor Macrin (Studio) - Teatrul Maria Filotti Brăila
CÂND TIMPUL STĂ PE LOC de Donald Margulies, regia Bogdan Budeș
TEATRUL DE ARTĂ BUCUREȘTI - 1h 20 min.
Limita de vârstă: 15 ani

Sâmbătă, 21 septembrie

Ora 18,30 Sala Bujor Macrin (Studio) - Teatrul Maria Filotti Brăila
LEGĂTURI PRIMEJDIOASE de Christopher Hampton, după romanul lui Choderlos de Laclos "Legături primejdioase", regia Cristi Juncu
TEATRUL MIC BUCUREȘTI - 3h 15'(cu pauză)

Ora 22.00 -Sala Avantgarde
FEMEIA MUNCEȘTE, BĂRBATUL PLĂTEȘTE -Spectacol concert de umor și muzică cu Costel Pătrășcan și Daniel Iancu

Duminică, 22 septembrie

Ora 18,30 Sala Mare - Teatrul Maria Filotti Brăila
UN TRAMVAI NUMIT DORINȚĂ de Tennessee Williams, regia Claudiu Goga
TEATRUL METROPOLIS BUCUREȘTI -2h 30 min. (cu pauză)
Limita de vârstă: 15 ani

In memoriam (II)

CĂTĂLINA BUZOIANU

„Îmi place să sparg pereții teatrelor“

Ulise sunt eu!

» Paginile 2 - 3

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

Consiliul Județean
Brăila

Primăria
Municipiului Brăila

Ediția a-XIII-a

FESTIVALUL

13-22 Septembrie 2019

ZILE ȘI NOPTI DE TEATRU LA BRĂILA

Tema ediției: Criza familiei în lumea contemporană

Director și selecționar al festivalului: Lucian Sabados

Sponsori

Parteneri Media

Festival organizat cu sprijinul Asociației Culturale „Maria Filotti” Brăila

Biletele la Agenția Teatrului, str. Mihai Eminescu nr.2 și online pe site-ul www.blt.ro

In memoriam (II)

CĂTĂLINA

Prof. Dr. Viorel COMAN

Cătălina Buzoianu a fost un om deplin al teatrului românesc și european. A găsit în toate marile opere literare ale lumii, din antichitate până azi, nuclee teatrale pe care, în mod unic, le-a dezvoltat - Odissea, Eneida, Vechiul Testament, 1001 de nopți, Cervantes, Shakespeare, Molière, Goethe, Cehov, Bulgakov, Camus, Pirandello, iar de la noi, Dimitrie Cantemir, Alecsandri, Panait Istrati, până la Camil Petrescu, G. Adameșteanu, Dinu Săraru, Mircea Cărtărescu, Matei Vișinieș.

Cătălina Buzoianu este printre primii regizori europeni pe care scena obișnuită, a instituției teatrale nu o mai încap. Totul i s-a părut prea mic, insuficient, pentru marile viziuni teatrale pe care le pregătea. Astfel, a mutat scena în locuri unde nu mai fusese niciodată teatru: în piața publică, în port, pe puntea unui vapor, în biserică, în palat. Regândind ideea de scenă, a modificat substanțial ideea de actor, de public. A adăugat scenei, pentru sporire a efectelor, muzica, dansul, costumele, filmul, grafica. Cu alte cuvinte, mai nimic nu a rămas ca înainte. De aceea Cătălina Buzoianu va rămâne un regizor care a revoluționat spectacolul teatral, l-a adus spre publicul de la răscrucea mileniilor. A creat școală de teatru, a format generații de actori și regizori care și-au aprins făclia personalității de la făclia ei. A dus o mare luptă teatrală și a învins. Suficient cât să rămână un model de studiat, ca atitudine de revoluționare a teatrului. În anii comuniști a fost adesea sfătuită să plece din țară, așa cum făcuseră alții. Ar fi realizat, oriunde, cu 10-15 ani mai devreme, marile proiecte teatrale ale anilor '90-2000. A refuzat de fiecare dată. Misiunea ei era aici. Aducea spre azi, spre acum marile parabole ale lumii scrise în ultimele milenii: Ulise devine contemporanul nostru, Don Quijote, asemenea, Romeo în blugi și adidași trăiește o poveste de dragoste cu o Julietă modernă, cu minijupă. Chiralina, Nerantula și Adrian, personaje emblematică ale lui Panait Istrati, trăiesc drame ale omului contemporan.

Marea parabolă reluată sisi-fic în majoritatea montărilor este parabola călătoriei, a drumului. Rareori piesele Cătălinei Buzoianu sunt statice. Cele mai multe evocă o călătorie, un drum de parcurs. Dar drumul nu e drum, în sens propriu, ci mai mult o parabolă a lui, nu e nimic geografic sau, dacă e, e o geografie simbolică. Drumul, în montările Cătălinei Buzoianu, este întotdeauna gnoseologic, e căutare, dar nu a unui reper exterior, ci

„Îmi place să sparg pereții teatrelor“

■ A creat școală de teatru, a format generații de actori și regizori care și-au aprins făclia personalității de la făclia ei ■ A dus o mare luptă teatrală și a învins. Suficient cât să rămână un model de studiat, ca atitudine de revoluționare a teatrului

întotdeauna căutare de sine; adesea găsire și regăsire. Dar e suficientă căutarea, neliniștea căutării ca să umple o inimă de om...

Cătălina Buzoianu a văzut nodurile și semnele omenescului de oriunde și de oricând și

le-a oferit spectatorilor de pretutindeni, ca prilej de îngândurare și decizie. Era regizoare în absolut. Tot ce atinge prin actul lecturii devenea spectacol, viziune regizorală asupra romanului, jurnalului, poemului, piesei de teatru citite.

Viziunea ei era întotdeauna act de interpretare, act hermeneutic, de exfoliere a structurilor care acoperă și ascund, de coborâre până la miezul miraculos unde palpită inima textului. Avea această mare putere. Cu alte cuvinte, ca să-l para-

frazăm pe Caragiale, simtea enorm și vedea teatral.

A impus primatul regiei în fața textului. Adesea textul conta mai mult în spirit decât în literă, oferea regizorului șanse enorme de a dezvolta o cultură esopică în România

comunistă, cultură care, acum, la analize de detaliu, este recunoscută ca o formă de recunoaștere a rezistenței prin cultură. Puterea de transfigurare scenică era fabuloasă, cred, unică la un regizor din teatrul european contemporan. Totul se întemeia pe o cultură teatrală, mitologică, filozofică de dimensiuni enciclopedice. De aceea nu a fost decât rareori și mediocru contestată, mai mult umoral decât profesional. Toti i-au simțit amplitudinea spiritului.

Cătălina Buzoianu a meditat la resursele teatrului ca fenomen social. Pentru că o interesa viitorul teatrului, mijloacele lui de exprimare ? în concurență cu televiziunile și cu imensele continente virtuale ? a pus teatrul sub lupa cercetării.

Actul regizoral devine viziune asupra unui text, rareori se supune literei lui, mereu spiritului textului căruia valoarea i se sporește prin inteligență demiurgică. Cu aceleași cuvinte ale textului, respectând didascaliiile, regizoarea construiește altfel, adaugă adesea visul, iluzia, delirul, coșmarul, ca formă de surprindere a psihologiei personajelor. Teatrul e văzut ca sinergie a artelor: muzica, baletul, jocul cu măști, decoruri simbolice se adaugă și sporesc sensul piesei.

De la o vreme, teatrul, ca și construcție, devine mic, neîncăpător. Atunci regizoarea își desface aripi mari, proiectează enorm, mută teatrul în locuri atipice, pentru un public neconvențional.

A avut o mare pasiune pentru dramaturgia din nordul Europei. Mai întâi a cunoscut teatrul polonez din anii '70, cotelat ca cel mai modern din Europa. Îl frecventa cu piesele sale de la Iași și Piatra Neamț, în perioada de început. Apoi a montat H. Ibsen, Strindberg, Shakespeare dar și O'Neil, T. Williams. După 1990 apare la Cătălina Buzoianu o opțiune pentru teatrul din sud: montează L. Pirandello în Italia, Cervantes, "Don Quijote" în Spania, dramatizează romanul "Primul om" de Albert Camus în Franța, pune în scenă la Tel Aviv cu mare succes dramatizarea după romanul "Maestrul și Margareta" de M. Bulgakov.

Apoi, ca un triumf târziu al sevelor brăilene apare mai întâi "Chiralina", montare după 12 ani de la centenarul lui Istrati, când i se ceruse un astfel de spectacol. Urmează "Mediterrana", montare după ultimul roman istratian. Trilogia este încununată cu "Levantul" după poemul omonim al lui M. Cărtărescu. În 2001 montează "Ulysses, 2001", o colaborare a Teatrului Maria Filotti din Brăila cu Teatrul Toursky din Marsilia.

In memoriam (II)

BUZOIANU

Prof. Dr. Viorel COMAN

În final, o întrebare firească pentru cunoașterea mai bună a Cătălinei Buzoianu: ce are ea de acasă, de la Brăila? Cu o parafrază argheziană "ce pământ duce pe tălpi?". Evident, dorul aventurii, chemarea departelului, fascinația diversității lumii, nostalgia originilor. S-a regăsit oarecum târziu, cum spuneam, în destinul strămoșului mitic Panait Istrati. Având amprente sudice era o fatalitate să ajungă la Chiralina, personajul fascinant din primul roman al lui Panait Istrati. Proiectul "Chiralina" este cerut de "Teatrul Maria Filotti" încă din 1984, de la centenarul nașterii scriitorului. Văzând proiectele regizoarei pe ultimii ani comuniști, e limpede că acest proiect nu încăpea. Și nici după vânzoleala teribilă și confuză de după 1989.

Dar proiectul se împlinește după 12 ani, în 1996. Visa atunci la un proiect "Dunărea, braț al Mediteranei" care nu a fost finanțat. Panait Istrati nu e un romancier ușor de transpus în teatru. E un povestitor dificil, cu multe capcane. Dar Cătălina Buzoianu este o regizoare care "are organ pentru dramatizări". Îl vede pe Adrian Zografi sub semnul mitului odiseic. Nu este el "un Ulise în căutarea iubirii obsedante?" se întreba autoarea în tableta din caietul program al spectacolului. Metafora piesei este Chioșcul ? simbol oriental, cu uși-oglină care se deschid spre afară, luminând din interior sau exterior. Povestea este, la un prim nivel, călătoria lui Adrian cu Stavru la Slobozia, apoi se alunecă în timp spre povestea Chirei Chiralina. Regizoarea adaugă elemente din romanul "Neranțula" ? o așchie pur chiralinică ? precum și câteva elemente din romanul "Mihailescu". Se întreține nostalgia unui spațiu terestru ? drumul spre Slobozia ? cu spațiul acvatic ? Dunărea, curgerea, Timpul ? și un spațiu sonor, o adevărată coloană vertebrală a spectacolului, cu flexiuni folclorice vechi românești, grecești, turcești, armenesti, în orchestrația excelentă a lui Nicu Alifant. Spectacolul a plăcut enorm. S-a jucat cu casa închisă. A fost unul din cele mai moderne spectacole din istoria teatrului brăilean.

Al doilea spectacol al sudului este "Mediterana", după ultimul roman al lui Istrati. Se evocă destinul odiseic al lui Adrian Zografi prin Alexandria, Cairo, Delfi. Se sugerează lumi pestrice, cu oameni buni sau răi, în care Adrian este singurul pur. În jurul întrebării obsedante "Cine este autorul lui Hamlet?" ? povestire cuprinsă în romanul din 1935, dar publicată cu zece ani mai devreme, în primul volum al

Ulise sunt eu!

■ Totul e căutare, înfruntare a pericolelor, joc viclean pe marea (socială!) mereu agitată ■ Pentru Cătălina Buzoianu era o fatalitate să ajungă la "Odiseea". Un apogeu al carierei ■ Autoarea propune un alt fel de teatru. Spectacolul e grandios, se mută în porturi, pe faleză sau rămâne pe puntea vasului

lui Istrati în limba română, "Trecut și viitor", din 1925 ? se țese neliniștea orfelinului aflat în căutarea paternității spirituale. Al treilea spectacol din trilogia "Mediterana" este "Levantul" după poemul lui Mircea Cărtărescu, fascinant prin jocul limbajelor. Desigur, o altă ipostază a spiritului mediteranean în literatura română.

În 2001 se pune în mișcare

cel mai complex spectacol la început de mileniu. O lungă călătorie pe Mediterana, prin marile capitale, evocând limbi diferite, religii și rase diferite, mentalități, culturi mari, culturi mici, în fond un spațiu al culturii europene. Aici e marea moștenire istorică, religioasă, culturală a Europei. Mediterana e azi cel mai mare muzeu în aer liber din lume. Este unul din marile proiecte teatrale din

sud-estul Europei. Echipa de aproape 100 de actori, figuranți, personalul care asigură funcționarea spectacolului, călătorește cu nava școală "Constanța 281", navă de război, fabricată la Brăila. Este un proiect al Teatrului Bulandra, al unor ministere din România și al Teatrului din Marsilia. El rezumă o călătorie începută în 4 iunie (e cumva ziua dilatată fabulos de James

Joyce în romanul "Ulise"? Să ascundă data aleasă pentru ridicarea ancorei un cod secret?) și încheiată în stația terminus, la Brăila, pe 7 august. O călătorie de 65 de zile care rezumă o experiență formidabilă, un alt mod de a concepe teatrul. "Acest proiect mi-a modificat conștiința" va mărturisi autoarea. Totul e căutare, înfruntare a pericolelor, joc viclean pe marea

(socială!) mereu agitată. Pentru Cătălina Buzoianu era o fatalitate să ajungă la "Odiseea". Un apogeu al carierei. Autoarea propune un alt fel de teatru. Spectacolul e grandios, se mută în porturi, pe faleză sau rămâne pe puntea vasului. Porturile care primesc spectacolul sunt din Franța, Spania, Maroc, Algeria, Italia, Serbia, Croația, Muntenegru apoi, în România, Constanța și, în final, Brăila, pe Esplanadă, în miezul zilei de 7 august, 2001. A fost un joc al artelor: s-a oferit teatru, s-a răspuns cu teatru. De fiecare dată, mii de spectatori. S-a jucat, de regulă, în limba țării gazdă. Pentru actori a fost un efort extraordinar să învețe rolurile în toate limbile mediteraneene. "Odiseea" lui Homer este un pretext pentru a evidenția aventura umanului în Biblie (Vechiul Testament, mitul micului profet Iona, cel înghițit de balenă pentru necredința sa și salvat pentru revenirea la credință), "1001 de nopți", "Eneida", "Divina Comedie", până la romanul lui James Joyce. Mediterana este "o balenă plină de profeți", cum spunea Marin Sorescu într-o conferință. Un proiect fabulos, spectacol total, care rezumă cea mai mare aventură regizorală din Europa, la început de mileniu. Spațiul este același. Timpul este într-o permanentă metamorfozare. Ulise ? Eneas ? Iona ? 101 de nopți: totul e o călătorie în timp. Confesiunile Cătălinei Buzoianu despre ce a pățit în timpul călătoriei o apropie, ca destin, de Iona. Mereu vaporul i s-a părut o mare balenă.... Să regizezi, să ții în mână, coerent, cu intrări și ieșiri, un asemenea spectacol, în spații pentru prima dată teatrale, în fața stihilor rareori potolite ? de regulă, în vânt, ploaie sau căldură toropitoare ? este un efort greu de egalat. A fost un turneu de referință prin amplitudine și misiune, unic în teatrul european. A fost o punte către lumi aflate în conflicte etnice, religioase, politice. În 2001 zona Mediteranei își dorea pacea, după ce coasta dalmată fusese un deceniu în flăcări. Dar spectacolul este și un montaj subtil despre puterile miraculoase ale artei, ale artiștilor misionari, peste puterile limitate ale politicianilor.

Despre măreția lui Ulise s-a scris. Nu suficient. În mentalități, la noi, este întrecut de Ahile cel mândru. Dacă Ahile este Omul într-o ipostază a vieții, Ulise ne rezumă total. De aceea, parafrazând flaubertian fiecare din noi am putea spune: Ulise sunt eu!

În fond, "Odiseea 2001" ne învață că putem călători prin alții, spre noi înșine sau spre sine, cum spunea un mare spirit, și el cu rădăcini brăilene, Nicolae Steinhardt.

Fața nevăzută a festivalului. Voluntarii

Corina Andreea PREDA

Nicio seară de festival nu începe și nu se termină fără ei. La intrarea în sală te întâmpină cu un zâmbet cald, îți urează "Vizionare plăcută", ei înșiși nerăbdători să descopere următorul spectacol. Voluntarii de anul acesta sunt un grup de tineri diverși, liceeni sau studenți, viitori actori sau iubitori de artă, dar îi unește pasiunea pentru teatru. Ei contribuie la buna desfășurare a festivalului și, în schimbul efortului lor, au acces gratuit la toate spectacolele din cadrul festivalului. Într-o societate care promovează, majoritar, non-valori, am dorit să aflăm ce îi determină pe acești tineri să se implice în viața culturală a orașului.

"Tubesc teatrul 'Maria Filotti', este probabil locul meu preferat din oraș. De asemenea, am un mare respect pentru actorii care participă la festival, așa că am vrut să fac tot posibilul ca să ajut promovarea culturii în Brăila. Acest voluntariat este ocazia noastră, a tinerilor, să ne implicăm direct în teatru, și să ajutăm staff-ul, actorii, pe domnul director. Eu iau cursuri de actorie, iar teatrul este o meserie care se <<fură>>, în primul rând. Teatru cel mai bine înveți văzând alte piese, privind actori cum joacă, tehnicile lor. Este foarte important să interacționez cu alți actori, să aud păreri, opinii, sfaturi", a dezvăluit Maria Dicianu.

Același entuziasm a arătat și Adriana Bibicu, ea însăși găsimu-și fericirea prin teatru. **"Tubesc teatrul, mi-a schimbat viața. E singurul loc care mă face să mă simt ca acasă. E ceva special! De când am început actoria, am zis că nu trebuie să renunț, pentru că mă face fericită, chiar dacă simt câteodată că nu merge nimic. Vreau să fiu tot mai aproape de teatru, și dacă tot am**

avut oportunitatea să fiu voluntar, am luat-o". Adolescenta se declară foarte multumită de viața culturală a Brăilei, **"e tot ce mă atrage la oraș, oamenii sunt frumoși, e chiar dezvoltată, e altceva".**

"Mereu mi-a plăcut să ascult un concert bun, să văd un film bun, și să rămân cu ceva după, cu o idee"

Și el încântat de cultură, Costa Panait își dorește ca, prin voluntariat, să o facă accesibilă pentru un public mai larg. **"Am fost pasionat de teatru de când eram mic, și de cultură în general. Mereu mi-a plăcut să ascult un concert bun, să văd un film bun, și să rămân cu ceva după, cu o idee, să aflu ceva nou. Dar oamenii mai puțin interesați, care nu au avut această ocazie, nu prea au șansa să se implice. Noi, ca cetățeni, ar trebui să ne facem treaba și să îi informăm și pe ei. Prin voluntariat reușesc să fac acest lucru, aici am un <<job>> important, acela de a face lumea să se simtă bine la teatru. Mi s-a întâmplat de mai multe ori să îi conving prietenii să vină la teatru, inclusiv pe câțiva i-am convins să vină la cursuri de actorie, și asta i-a ajutat pe plan personal. Datorită teatrului au reușit să se exprime mult mai bine."**

Pentru Teodora Huiu, festivalul este primul ei contact direct cu teatrul, dincolo de a fi spectatoare. Cu toate acestea, a întâlnit o echipă cu care rezonază. **"Echipa de voluntari mi se pare cea mai prietenoasă din care am făcut parte până acum și cred că o să întretin mai multe prietenii. Mi se pare că persoanele care se implică în voluntariat la teatru sunt mult mai pasionate de artă și,**

chiar dacă nu urmează o carieră în domeniul, vor neapărat să continue arta ca hobby. Și eu sunt o tânără artistă, eu scriu, eram pe punctul de a publica o carte. Am avut un impact creativ, nu am putut termina cartea, dar sunt pregătită ca pe viitor să o termin". O surpriză a fost, pentru ea, și întâlnirea cu actorii. **"Nu mă așteptam să reușesc să primesc autografe de la atât de mulți actori, pentru că nu credeam că ei sunt așa deschiși".**

"M-a ajutat să văd viața cu alți ochi, să văd alți oameni cu alți ochi"

Diana Băncilă, proaspătă absolventă de liceu, va studia actoria în cadrul Universității de Arte "George Enescu" din Iași. După ce ea însăși s-a dezvoltat prin teatru, își dorește să le transmită colegilor ei tot ce a învățat. **"Înainte să intru la teatru, în liceu, eram foarte timidă, și am zis că vreau să fac ceva în legătură cu asta, și m-a ajutat foarte mult și pe plan personal, și pe plan profesional, m-a ajutat să văd viața cu alți ochi, să văd alți oameni cu alți ochi. Mai pe scurt, îmi place această meserie pentru că mă ajută să cunosc diferite tipologii de oameni, ceea ce mă ajută pe scenă. Fiind coordonator în cadrul festivalului, îmi place să îi ajut și pe ceilalți să vadă cum ar trebui să fie lucrurile, de fapt. Să fie puțin mai formali, să se înțeleagă mai bine cu ceilalți oameni, să vadă piese care îi ajută și pe ei pe plan personal".**

De altfel și pentru Denisa Gagu, festivalul este un prilej de învățare. **"Este al doilea an în care sunt voluntară, ceea ce înseamnă, bineînțeles, că este un loc în care mă regăsesc. Teatrul în sine este o a doua casă, mereu găsesc un mod de a mă face utilă. Festivalul mă face să fiu mult mai conștientă și mai organizată. Știu că am o echipă care poate avea grijă de mine, dar și eu trebuie să am grijă de ei și să îi ajut mereu când au nevoie de mine. În plus, nu este vorba doar de echipă, ci și de oamenii care vin la teatru, trebuie să fiu în orice moment atentă la tot ce se întâmplă",** a povestit ea.

"În principiu, e dezvoltare personală pentru mine"

Mara Popescu, care va studia regie de teatru la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj, a venit pentru experiență. **"În liceu am fost la profilul filologie bilingv și am dat la regie de teatru. M-a pus puțin în dificultate, față de cei care fuseseră la un liceu de arte. Mă ajută foarte mult să văd exact ce se întâmplă într-un teatru, atât în spatele, cât și în fața cortinelor, în spatele întregului festival, pentru că e o mare echipă de organizare. În principiu, e dezvoltare personală pentru mine. Și m-am bucurat să văd chiar și unii colegi venind la teatru".**

Completează echipa de voluntari Adina Zainea, Alexandra Istrate, Ana Vasile, Andrei Simion, Bianca Chiburtă, Cătălina Comșa, Claudia Hatos, Andra Turcu, David Daniel, Andreea Mărgărit, Eduard Holban, Maria Măcineanu, Mihaela Papuc, Nicola Dicianu, Lucian Prasti, Cristina Bazăru, Rareș Voicu, Alin Gârbu și Ștefania Chirilă.

„BRĂILA își poate recăpăta strălucirea culturală nu numai prin teatru ci printr-o strategie culturală pe termen lung“

■ apreciază Veronica Dobrin, fost manager al Teatrului "Maria Filotti"

- Festivalul "Zile și Nopti de Teatru la Brăila" a ajuns la cea de a 13-a ediție în acest an. În opinia dumneavoastră, ce reprezintă această manifestare pentru viața culturală a Brăilei și pentru brăileni?

- Început în septembrie 2004 în condiții financiare vitrege, Festivalul ZILE ȘI NOPTI DE TEATRU LA BRĂILA s-a dorit a fi un promotor al valorilor artei teatrale care, alături de Festivalul și Concursul Internațional de Canto HARICLEA DARCLÉE, să ofere Brăilei posibilitatea de afirmare în rândul orașelor culturale, cunoscut fiind trecutul cultural al acestuia.

- Cât de importantă credeți că este familia în societatea cotidiană - tema abordată de ediția din acest an - și care considerați că sunt valorile care o reprezintă?

- Este foarte actuală problema familiei. Cândva era numită celula de bază a societății. Azi pare un termen depășit. Ca să poți răspunde la întrebarea "cât de importantă este familia?" este suficient să mergi într-o școală sau o grădiniță și o să observi pe chipurile copiilor răspunsul la întrebare. Lipsa familiei unite duce la abandon, vagabondaj, fapte antisociale. Spun asta și în calitate de dascăl care a slujit învățământul mai mult de douăzeci de ani. Teatrul poate ridica astfel de probleme prin repertoriul său, este menirea sa de a se implica social și prin activități specifice. Să ne amintim de programul TERAPIA PRIN TEATRU care s-a bucurat de un real succes.

- Însetați de cultură și de frumos, brăilenii au stat ore în șir la coadă încă de la primele ore în ziua în care s-au pus în vânzare biletele pentru această ediție. Considerați că Brăila revine, prin teatru, la valoarea și strălucirea culturală de care s-a bucurat la începutul secolului trecut?

- BRĂILA își poate recăpăta strălucirea culturală nu numai prin teatru ci printr-o strategie culturală pe termen lung, elaborată exigent în urma colaborării eficiente cu factorii responsabili, având mereu în vedere publicul țintă și evaluând efectul fiecărei acțiuni. S-au făcut ceva pași, orașul are câteva manifestări notabile, cu rezonanță națională și chiar internațională, și totuși orașul îmbătrânește.... Poate ar fi binevenit un studiu al calității serviciilor culturale făcut de institute specializate, pe care să se conceapă strategia culturală viitoare.

A consemnat Tudorița TARNIȚA

INTERVIURI

Răzvan Bănică:
„Familia este locul în care înveți să fii și să devii“

-De ce teatru?

-Fiindcă teatrul are curajul de a spune întotdeauna adevărul și oferă o perspectivă sinceră asupra lumii în care trăim. Oamenii trebuie să vină la teatru pentru a se cunoaște și pentru a se recunoaște și de ce nu, pentru a recomune acea lume în care trăiesc.

-Ce înseamnă pentru dvs, personal și profesional, participarea în cadrul celei de-a XIII-a ediții a Festivalului de Teatru de la Brăila și întâlnirea cu spațiul Teatrului "Maria Filotti" și cu publicul brăilean?

-E o bucurie să mă întorc al doilea an consecutiv la Brăila, într-un teatru cu o istorie atât de frumoasă, într-un festival de

tradiție care și anul acesta a reușit să adune la un loc unele dintre cele mai bune spectacole din țară. Sunt nerăbdător de a avea din nou plăcerea de a juca în fața unui public ca cel

brăilean, un public de înaltă calitate.

-Pornind de la tema din acest an, cât de important considerați că este conceptul basic de familie în societatea cotidiană și care sunt valorile ce o reprezintă actualmente?

-Pentru mine, ideea de familie se rezumă la "iubire". Familia este locul în care înveți "să fii" și "să devii".

-De ce să vină spectatorii să vizioneze spectacolul "Triburi. Codul bunelor bariere"?

-Pentru că de cele mai multe ori tindem să vedem, ci nu să privim, să auzim, ci nu să ascultăm, să existăm, ci nu să trăim. "Triburi. Codul bunelor bariere" vorbește despre toate aceste lucruri la un loc, ba chiar mai mult. -Cel mai important obiectiv de atins în viitor?

-Să păstrez mereu vie dragostea pentru meseria pe care o fac.

INTERVIURI realizate de Andreea MIHALACHE

Diana Cavalioti:
„Familia este ceea ce fiecare dintre noi hotărăște să îi fie casă, acolo unde își odihnește sufletul și mintea“

- De ce teatru?

- Pentru că poveștile în carne și oase pe care le poți trăi într-o sală de teatru te invită într-o altă realitate. Personal, iubesc fuga în alte realități, alte vieți, alte viziuni. E magie. Și ce e viața fără un strop de magie?

- Ce înseamnă pentru dvs, personal și profesional, participarea în cadrul celei de-a XIII-a ediții a Festivalului de Teatru de la Brăila și întâlni-

rea cu spațiul Teatrului "Maria Filotti" și cu publicul brăilean?

- Mă bucur enorm să mă întorc în Brăila la acest festival care are un public atât de special, atât de primitor. Și sunt extrem de curioasă să văd reacția publicului la povestea incitantă cu care noi, Teatrul Mic, venim spre dumneavoastră.

- Pornind de la tema din acest an, cât de important considerați că este conceptul basic de familie în societatea cotidiană și care sunt valorile ce o reprezintă actualmente?

- Familia se definește prin ea însăși, nu prin reguli sau dogme. Familia este ceea ce fiecare dintre noi hotărăște să îi fie casă, acolo unde își odihnește sufletul și mintea, acolo unde există încrederea și respectul. Și avem libertatea să explorăm acest subiect din punct de vedere teatral într-o manieră care să deschidă ochii publicului.

- De ce să vină spectatorii

să vizioneze spectacolul "Legături primejdioase"?

- Pentru că virtutea și păcatul sunt îmbrăcate elegant și dansează strâns îmbrățișate. Pentru că e frumos să vezi câtă eleganță și cât de atractivă poate fi decadența. Pentru că nu ai mai văzut de mult așa ceva la teatru!

- Cel mai important obiectiv de atins în viitor?

- Nu îmi mai măsoar timpul și viitorul prin obiective. Le calculez doar la timpul trecut și mă bucur și prețuiesc clipele prezentului. Au cea mai mare valoare.